

[Hauch.]

Endvidere har Udvalget med Ministeren drøftet Bestemmelserne i § 5, hvortil den højtærede Justitsminister har stillet et Ændringsforslag af rent teknisk Karakter, der har faaet hele Udvalgets Tilslutning, og som tilsigter Undgaaelse af Misforstaaelser. I øvrigt har den højtærede Justitsminister om Bestemmelserne i § 5 oplyst, at Spørgsmaalet om Indbringelse for Domstolene af Sager om Fratagelse af Pas — saaledes som man fra forskellig Side har ønsket — ikke kunde afvises, men Udvalget har paa Grund af, at den højtærede Justitsminister har bebudet en dybtgaaende almindelig Revision af Loven, givet Afkald paa at stille Ændringsforslag til denne Bestemmelse.

Dette har Udvalget været enigt om, men derudover har det kommunistiske Partis Repræsentanter i Udvalget stillet nogle Ændringsforslag, som i Betænkningen findes under Nr. 1, 2, 4 og 5, og hvorom jeg maa henvise til Betænkningen.

Paa Flertallets Vegne skal jeg anbefale, at man stemmer imod de af det kommunistiske Parti stillede Ændringsforslag og for det af den højtærede Justitsminister med Tilslutning af hele Udvalget stillede Ændringsforslag og for Lovforslaget saaledes ændret, idet Flertallet gaar ud fra, at den højtærede Justitsminister vil fremskynde den endelige Revision af Loven, saaledes at der kan gives Rigsdagen rimelig Tid til at behandle Forslag derom. Ligeledes gaar jeg ud fra, at den højtærede Justitsminister ved det endelige Revisionsforslags Udformning vil tage de forskellige i Udvalget drøftede Problemer med i sine Overvejelser.

Aksel Larsen: Vi er klar over, at Forholdene i den Henseende er ekstraordinære, at der maa kunne handles hurtigt, og handles hurtigt antagelig over for temmelig mange Mennesker i Spørgsmaal om Opholdstilladelse og Udvisning fra Landet o. s. v., og ligeledes i Spørgsmaalet om, hvorvidt visse danske Statsborgere har Ret til at faa Pas udleveret eller fortsat besidde et Pas, de tidligere havde faaet udleveret. Vi mener ganske vist, som jeg har sagt ved første Behandling af Lovforslaget, at det havde været heldigt og det rigtigste, om saadanne Tilfælde skulde afgøres ved Domstolene, men vi finder os i en ekstraordinær Situation efter Besættelsen og er langtfra færdige med det nødvendige Oprensingsarbejde, og efter at have faaet den højtærede Justitsministers temmelig kategoriske Erklæring om, hvordan de forskellige Paragraffer skal opfattes og vil blive administret,

har vi tiltraadt den enstemmige Betænkning fra Udvalget i disse Henseender. Det drejer sig om Lovforslagets §§ 2 og 5.

Vi gaar saa ud fra, at vi forhaabentlig inden Efteraaret faar Forslag om en Revision af selve Fremmedloven, og at vi saa kan faa bragt hele Fremmedloven mere i Overensstemmelse med, hvad der maa anses for at være ret og rimeligt i Nutidens demokratiske Danmark.

Vi tiltræder naturligvis det lille Ændringsforslag fra Justitsministeren til § 5, det taler jo for sig selv. Det kan ikke lade sig gøre for en Justitsminister at udstede kgl. Anordning, det maa man overlade til andre; saa derfor maa Lovforslaget laves om.

Vi har imidlertid ikke kunnet undlade at stille Ændringsforslag til §§ 1, 3, 8 og 9. Diskussionerne her i Salen og i Udvalget har ikke overbevist os om, at det er rimeligt, at det er Politiet, Politimyndighederne eller Rigspolitichefen, der afgør disse Spørgsmaal. Vi mener, at der maa ikke alene det endelige Ansvar for Administrationen af Loven, men selve Afgørelsesretten ligge hos Justitsministeren. I Erindring om den Diskussion, jeg havde med den højtærede Justitsminister ved første Behandling af Lovforslaget, vil jeg bemærke, at det er jo saadan, at der i Retsplejeloven er hjemlet visse Tilfælde, hvor Fanger har Ret til at skrive lukkede Breve til Justitsministeren, og jeg tvivler aldeles ikke om, at i saadanne Tilfælde kommer Brevene ogsaa Justitsministeren i Hænde og bliver læst af Justitsministeren eller hans Sekretær, hvorefter Ministeren bliver gjort bekendt med Indholdet og foretager det fornødne. Men jeg har mine meget stærke og meget begrundede Tvivl om, at Breve fra Fanger, der ikke har lov hjemlet Ret til at skrive lukkede Breve til Justitsministeren, ogsaa bliver videresendt. Jeg har al mulig Grund til at formode, at saadanne Breve i de fleste Tilfælde, og navnlig hvor det drejer sig om Udlændinge, der skal udvises til Udlandet, og som, indtil Udvisningen kan ske, hensidder i dansk Fængsel, der havner Brevene simpelt hen i vedkommende Politimands Papirkurv. Hvis dette viser sig at holde Stik — og som sagt, jeg har Grund til at tro, at det holder Stik — saa vil det sige, at disse Personer aldeles ikke har den Mulighed for Appel til højere Instans, som den højtærede Minister ved første Behandling gav Udtryk for, at de efter hans Mening havde. Derfor foreslaar vi, at i § 1 skal Ordet „Rigspolitichefens“ — det staar i 3die Afsnit, 3die Linie — erstattes med „Justitsministerens“, saaledes at der kommer til at staa: